

Later bleek het de Heer STÄRCKE, dat het afwijkende dier vrijwel overeen kwam met de beschrijving van de door BONDROIT (1919) als nieuw gepubliceerde *Myrmica Gallienii* Bondr. (zie ook FINZI 1926). Volledigheidshalve volgt een uittreksel uit de beschrijving van BONDROIT : „Scape rappelant celui de *M. ruginodis*, mais un peu plus arqué à la base..... massue moins allongée que chez ce dernier ; sculpture céphalique plus forte et plus dense ; aire frontale luisante..... Thorax couvert de stries longitudinales assez fortes et grossières..... Epines droites, modérément longues, leur intervalle finement ridé. Pétiole court..... ; profil du noeud peu saillant, surface irrégulièrement rugeuse ; postpétiole transverse, à sculpture longitudinale assez dense. Base du gastre sans stries. Corps d'un brun moyen, tête à peine plus foncée, gastre assez foncé.”

Als vindplaats is opgegeven : Latrecy (Haute-Marne, LE FRANÇOIS). In de collectie H. DU BUYSSON trof de Heer STÄRCKE onder de *Myrmica ruginodis* Nyl. een ♀ aan, die aan de beschrijving van *M. Gallienii* van BONDROIT voldeed. Het dier was afkomstig van Broût-Vernet (Dep. Allier, Zuidelijk C-Frankrijk). In de collectie van de Heer STÄRCKE zelf zag ik twee mieren (een ♀ en een ♂, beide eveneens afkomstig uit de coll. H. DU BUYSSON), eveneens uit Dep. Allier, die ook intermediair tussen *M. ruginodis* en *M. sulcinodis* waren, doch meer tot de eerste naderden dan het ex. uit Balkbrug.

Myrmica Gallienii Bondr. schijnt in de myrmecologische literatuur niet als soort geaccepteerd te zijn ; in de moderne werken van WEBER en van SANTSCHI wordt zij niet genoemd.

Mocht zij als subsp. of var. te handhaven zijn, wat uit geografisch en oecologisch onderzoek nog zal moeten blijken, dan is aan de naam *Gallienii* de voorkeur te geven boven *sulcinodo-ruginodis*, daar *Gallienii* als (oorspronkelijke) soortnaam is beschermd, en bovendien, omdat EMERY en FOREL de naam *sulcinodo-ruginodis* gaven aan een vorm, die juist habitueel op *ruginodis* lijkt, doch de gestreepte area frontalis van *sulcinodis* bezit, dus de omgekeerde combinatie van kenmerken bezit (zie DONISTHORPE).

Het lijkt mij in ieder geval wenselijk, dat door de myrmecologen meer aandacht wordt besteed aan eventuele andere vindplaatsen hier te lande van *Myrmica „Gallienii”*.

Geciteerde literatuur :

BONDROIT, J., 1919, Notes diverses sur des Fourmis d'Europe, Ann. Soc. Ent. Belg. 59 : 150.

DONISTHORPE, H. St. J. K., 1927, British ants. 2nd ed. : 131.

FINZI, B., 1926, Le forme europea del Genere *Myrmica* Latr., Bull. Soc. Adr. Sc. Nat. 39 : 90.

SANTSCHI, F., 1931, Notes sur le genre *Myrmica* Latr., Ann. Soc. Zool. Suisse 38.

WEBER, N. A., 1947, A Revision of the North American Ants of the genus *Myrmica* Latr. with a synopsis of the palaeartic species, Ann. Ent. Soc. Am. 40 (3), and 41 (2), 1948.

Bilthoven, Julianalaan 4a, Maart 1950.

Araschnia levana L. in Noord-Overijssel. Op 10 Mei 1950 ving ik op een terreintje van enkele aren in de gemeente Vollenhove een mooi ex. van *levana*. Het zat rustig te zonnen op een beschut plekje.

J. WINTERS Hz., Zuurbeek A 184, Vollenhove.